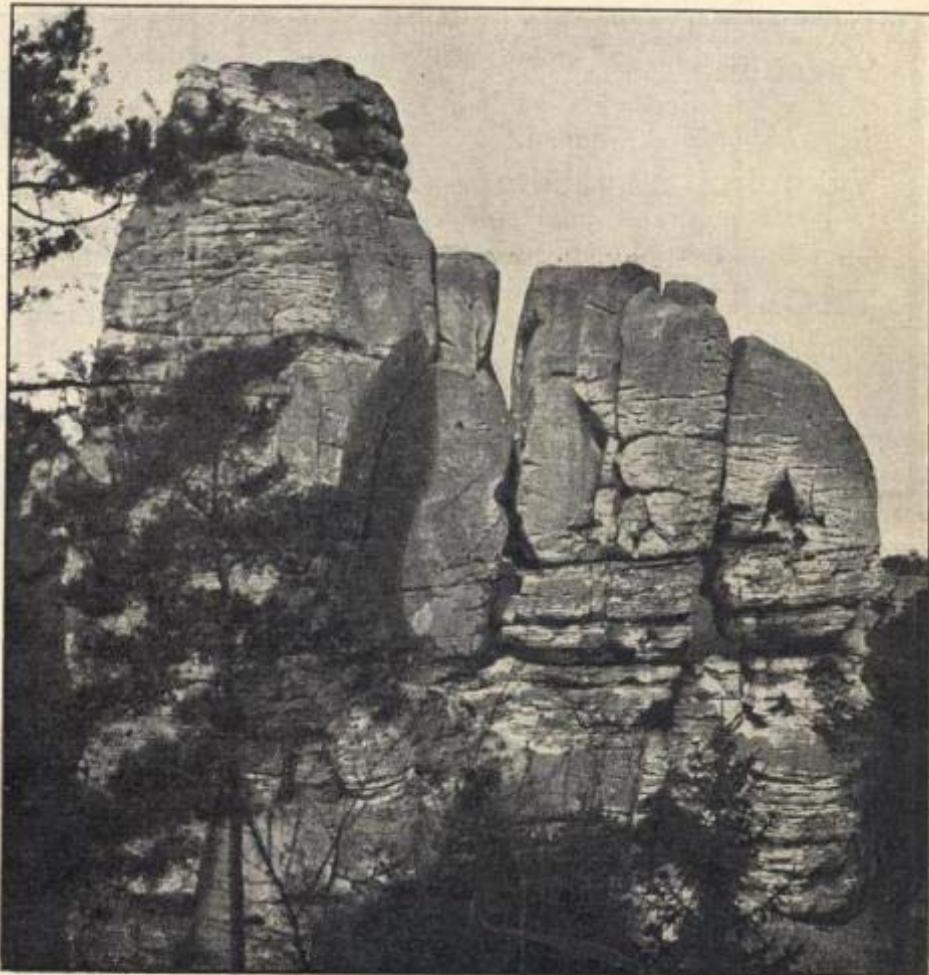

Věstník Klubu alpistů československých

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque

Hruboskalsko: Přední věž Skalního města.
Rochers de Hrubá skála: La tour de devant
de la Ville rocheuse.

Foto: Ing. F. Gottmann.

P r a h a Prague

Ročník
Année

III.

SOMMAIRE:

Alpinisme d'aujourd'hui. Jungfrau. Quelques détails de Prachov. Exercices d'ascension. Les Échos de partout. Littérature tchécoslovaque. Littérature étrangère. Informations pour nos membres. Nouvelles de l'Étranger.

Září - Říjen
Septembre - Octobre

1936

Cíle
Nro 5.

ELEGANTNÍ PODZIMNÍ LÁTKY

na pláště — kostomy — šaty — župany,
mám na skladě ve velkém výběru

BARHOŇ

PRAHA - NÁRODNÍ TŘIDA

SMÍCHOV - Arbesovo nám.

ZÍKOV - Husova třída

Vyvolám

vaše snímky na základě dlouholeté
odborné zkušenosti.

Vykopiruji a zvětším

na papírech jaké snímky vyžadují.
Budec spokojen.

VÁCLAV VÁSA,

opravný fotograf, odborný obchod
fotografickými a projekčními přístroji.
Půjcovna skioptikonu a kinopřístrojů.

Praha II., Žitná ul. č. 3. ve II. patře.

Žádejte nápoje jen
v hygienických impregnovaných pohárcích
„SOLOKUP“

Vyrábí: „SOLO“ odd. impregn. nádobek
v Sušici na Sumavě.

Cest. kanc. **LIDO** (Lidová autodoprava),
tel. 41.351, 41.220.

Severní Jadran 15 dní Kč 950 - luxusním autokarem
přes Linz - Salzburg - Zell a See - Grossglockner - Mirabell - Cor-
tina d'Ampezzo - Venecia - Abbazia - Soča - Postojna - Lublaň -
Bled - Velikijski ostrov - Müllnischlag - Semmering - Vídeň.

RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTÀ

Založ. 1838. V TERSTU Založ. 1838.

Akciový kapitál a ostatní záruční prostředky koncem roku 1935 přes 1.000.000.000 - lir.

Ředitelství pro ČSR. V Praze II, nároží Národní a Jungmannovy třídy.

Pojímuje výhodně na život, proti škodám, vzniklým z požáru, krupobiti, při dopravě zařízením nebo
poškozením zboží nebo jeho zničením, proti škodám, vzniklým z krádeže vlcupáním, proti rozbití skel;
proti škodám, vzniklým pferušením provozování závodu následkem požáru, proti škodám z úrazu a roz-
bití strojů a proti následkům povinného ručení. - Na požádání zašle zdarma ředitelství prospekty i po-
drobné výpočty. - Telefonní čísla: 30751, 24772, 31690, 31691, 39497 a 39498.

SVAZ LYŽAŘŮ R. Č. S. doporučuje

„Se - Vá“

PRAHA XVII, Pivovarská 2. Tel. 478-17.
Žádejte ve všech sportovních závodech.

Odbor. závod pro komfort v domácnosti
i kuchyni

J. NEFF, PRAHA,
Příkopy 24

Úplné kuchyňské výbavy pro nevěsty. Nádobi -
Strojky - Porcelán - Přebory.

Provazy horolezecké ve velkém
dodává Antonina Fleissiga nástup-
ce F.E.Pěta, Praha, Národní tř. 20.
Založeno 1884. Výhradní prodej
světové znáčky S. P. Füssen.

ALPINISMUS DNEŠKA*

Rozburáčeným příbojem doléhá na nás »vývoj« alpismu posledních let — ať náležíme k horolezcům, kteří vnímají hory jako každý zdravě založený člověk celou boží přírodu, nebo k těm, jimž jsou hory vším na tomto světě.

Stěna za stěnou, vrcholek za vrcholkem, hřeben za hřebenem podléhají. Jsou mezi nimi slavné, dlouho nezdolané problémy, ale i problémy úplně nové, jež jsou většinou v oblasti horských salaší a které nabily náhle významu a důležitosti nějakou skalnatou strží nebo rozeklaným hřbetem. Proto se snad dostaly pro nedostatek jiných vhodných objektů do elitní a velkolepé společnosti hrdých, majestátních a věčně velebných horských velikánů.

Novodobé názory na alpismus jeví se nejen v rozhovorech horolezců, ale i v přednáškách a v některých odborných článcích a zní jako pronikavý halas reklamní polnice:

... 400 metrů lana. 100 skob. 50 karabin. Čtyři dny a noci ve stěně — připoutání skobami, karabinami a opěrnými smyčkami. Technické pomocné prostředky: opěrné smyčky, stupní desky, desky k sedění, trojnásobné zajištění lany, lanový výtah. Ledová stěna stříma 80 stupňů. Celá galerie ledovcových skob. Hora vystíhuje jako strojní puška děšť kamení a úlomků ledu. Projít strží hraničí na šílenství. Hřebet N. N., nejtěžší horolezecká partie vůbec, slezena po prvé v zimě roku 19... Dva bivaky za prosincových ledově mrazivých nocí. Dva dny na zdolání 150 metrů...

A tak by to šlo do nekonečna, kdybychom chtěli prohrabávat tyto nabubřlosti, které nemají s horolezeckým v jeho ušlechtilé, klasické formě nic společného.

Všichni, kdo provozujeme tento nejušlechtilejší ze všech sportů jenom pro sebe, svoji radost a svoje osvěžení, máme nejen právo, ale i povinnost dbát, aby se vyvíjel alpismus v mezích, jež mu náležejí a které jsou v souhlase s jeho ušlechtilým posláním.

Uvědomíme si proto: V posledních letech se objevily na těle alpismu chorobné zjevy, které je třeba co nejrozhodněji odmítouti a postarat se, aby toto tělo zase ozdravělo.

Zákonitost při vykonávání horolezeckého jeví se v tom, aby byly překonávány vyskytující se obtíže tělesnou silou a zručností. Jen podle toho lze hodnotit nějaký horolezecký výkon. Bez obou těchto složek — momentu nebezpečí a vydané tělesné námahy a zručnosti — klesl by alpismus na jakousi odrudu tělocviku na skalnatých útesech a na pouf po ledovcích.

Není třeba připomínati, že se zdolá snáze nesnadná skalní partie, která je několik metrů nad ssutí, než partie, která je sta metrů nahoře ve skalní stěně. Podstatný rozdíl je také šplhati na padesátistupňovém ledovém svahu, vyústujícím v rozeklané ledovcové strži a na obdobném svahu, pod nímž je o několik metrů niže kotlinka naplněná hebkým prašanem.

Nezvratná pravda je, že vedoucí, prvý lezec podává skutečný, plně

*) Viz článek Dr. Gunthera Langesa v Bergsteigru (červenec 1936).

hodnotný výkon výstupu. Druh, který ho následuje, zajištěn lanem, vyvíjí výstupovou činnost jen relativní, která není již tak vystavena nebezpečí.

Zachovává se tato zákonitost při horolezectví dneška? Vyrostly výkony novodobého alpismu z tradiční půdy této zákonitosti? Nikoliv! Tělesná námaha doplňuje se uměle různými pomocíkami a přehlíží se objektivní nebezpečí, zejména v ledu.

Používáním různých pomocek v takovém nadbytku a takové různosti jako v novodobém, na sebe upozorňujícím horolezectví, odporuje zásadně a podstatně základní zákonitosti horolezectví tím, že změnuje, ba někdy i vylučuje moment nebezpečí a rozruší tím základnu horolezeckého výkonu.

Mají být tedy podnikány odvážné a těžké horolezecké výstupy jen za použití nejobvyklejších zajišťovacích pomocek, čímž je neúspěch ba i úraz více než pravděpodobný? Nikoliv! Tyto výstupy nemají být vůbec podnikány, neboť přesahují hranice alpistických možností. Alpistika (horolezectví) se neprojevuje tím, že se vyšplháme způsobem jakýmkoliv (tedy i pomocí nadbytku technických pomocek) na nějakou horu. Příznakem alpistiky je, že zvítězíme nad horou a dbáme při tom základní a ničím nahraditelné zákonitosti alpismu.

Pozbude-li alpismus nadměrným používáním umělých technických pomocek postupem doby úplně momentu nebezpečí, pak to nebude již alpismus a bude proto vhodnější nazývat tento výkon alpistickou prací.

Výstup, provedený podle těchto zásad, byť i na stěnu úplně hladkou, bude z etického stanoviska bezcennější, než-li turistický výkon v horách, provedený však bez pomocek. Pomáhají-li technické pomocky zdolávat obtíže ve skále, které bychom sami bez nich nezdolali, znehodnocuje se tím i výkon sil a schopností našeho těla.

Každý z nás horolezců, kteří jsme provozovali tento ušlechtilý sport v jeho neporušené formě již před válkou, ví, že sáhneme k umělé technické pomůckce — skobě — nestáčí-li naše tělesné nebo duševní síly k tomu, abychom překonali nějaké nesnadné místo. Každý z nás uvědomuje si zajisté pocit z výšené jistoty, který se dostaví, přivážeme-li se na skobu ke skále. Tento pocit jistoty nepramení však z našeho vlastního tělesného a duševního (horolezeckého) umu, ale byl vyvolán uměle technickou pomocí. V tomhle zašel novodobý alpismus tak daleko, že překročil nejen hranice zákonitosti horolezectví, ale i výkusu. Což pak si nikdo z těch mladých mužů neuvědomil, že redukuje postupující používání umělých pomocek míru duševní síly, kterou má alpista vynaložit, aby zdolal nějaké nebezpečné místo?

Kdejaká konservativní kmota vstupuje s klidem do kabiny lanové dráhy, která ji má vyvésti přes stěny a strže na vrcholek. Ví, že je v tomto dopravním prostředku relativně bezpečna. (Vyloučíme-li tělesnou činnost šplhání, jako rozdíl mezi vezoucí se kmotrou a novodobým alpistou, tu není mezi nimi, pokud jde o jejich duševní stav a vědomí relativní bezpečnosti, tak značného rozdílu. Neboť v zásadě je totéž, vznáším-li se na drátěném laně dopravního prostředku stěnu vzhůru, nebo visím-li na dvojím nebo trojím laně na nespočetných, dobře zakotvených skobách.)

Je vskutku nepochopitelné, že nepřišli titov novodobí alpisti sami na to, jak sami sebe klamou při posuzování takovýchto alpistických výkonů. Důvod je snad v tom, že jsou objekty, na nichž se odehrávají tyto novo-

dobé, přehnané podniky alpistiky tak imponující a svůdné, že je jimi úplně zamlženo vědomí extremních alpistů o hodnotě jejich výkonů. Proto se stupňuje subjektivní úspěch do mezí, které mu nikdy nemohou náležeti právem.

Škoda, že neviděli tito extremisti, jak se zpřístupňovaly za světové války v horách různé partie, které byly před tím i pro zkušeného horolezce velmi nesnadným oříškem. Železné a provazové žebříky, drátěná lana a skoby umožnily, aby vystupovali a sestupovali po těchto »alpistických rutách« vojáci, obtížení nákladem, kteří až dosud někdy ani pořádný kopec neviděli a neměli zapotřebí k této »produkci« ani za haléř duševní odolnosti. Myslím, že se již novodobý alpismus podstatně od tohohle neliší.

Pro úplnost připomeňme ještě zajištěné výstupy, které dokazují již po desetiletí, jak je možno zjednodušiti nesnadný výstup technickými pomůckami.

Zcela klidně možno tvrdit, že není v žádné příliš těžké stěně, která je dostupna bez technických pomůcek tolik dobrých a spolehlivých stupňů a chytů, jako v některé novodobé »neobyčejně těžké« stěně, kterou jest možno zdolati jen pomocí umělých zajišťovacích pomůcek.

Moment nebezpečí se uměle redukuje nebo vůbec vylučuje, nesnáze, jimiž se nám hora brání, se zmenšují a odstraňují. Tak co pak vlastně zbývá ze skutečného alpistického sportu? Již jen tuhá práce svalů, která se vybijí upravováním cesty, zatloukáním skob, prodléváním v lanových smyčkách, tělocvičnými výkony na laně a pod. Nepopíráme, že je to namáhavá práce. Ježto však nemá pranic společného s alpismem, bylo by snad účelnější využít ji při stavbě silnic a při jiných pozemních pracích.

Kde je tedy hranice mezi tím, co je dovoleno a tím, co dovoleno není? Do jaké míry je možno používat umělých zajišťovacích pomůcek a prostředků?

Zodpověděti tyto otázky a stanoviti příslušné zákony a předpisy náleží celé velké obci horolezců a nikoliv jednotlivci. Bude-li to však jednou stanoveno, ať to je vysloveno jasně a nedvojsmyslně.

Dalším příznakem novodobého extremního alpismu je, že lehkomyslně přehlíží, že podceňuje a popírá objektivní nebezpečí.

Hned od počátku získal alpismus svoje etické poslání tím, že uplatňoval při horolezeckém výkonu, na obranu proti možnosti úrazu, újmy na zdraví nebo i proti ztrátě života — zkušenosti vlastní i jiných a svoje disciplinované schopnosti. Vážnému, opravdovému alpistovi podařilo se proto redukovati tato nebezpečí skoro vždy na minimum.

Stvořitel nevyslal nás na tento krásný, nádherný svět proto, abyhom z něho lehkomyslně a úmyslně odcházeli. Nás život nene náleží jenom nám, ale je i majetkem našeho národa, naší rodiny a konečně i celé bratrské obce alpistů. Mravní zákony pravého horolezce předpisují jasné a zřetelně, za které vyšší hodnoty má každý z nás věnovati bez rozmyslu, plně a nekompromisně svůj život. Nikdy to však není a nemůže být výstup na některou stěnu, byť by byla nejkrásnější a největší ze všech hor světa.

Národ, rodina a kamarádi mají nárok na každého z nás. Toto právo je mnohem světější a cennější, než-li lichá sláva a falešný potlesk neroz-

umné masy a plané zbožňování denního tisku. Ba i alpistická obec má právo požadovati, aby se nestal z našich krásných hor hřbitov mladých lidí, kteří se připravili o život v mladické nerozvážnosti, štváni touhou po dobrodružství, liché popularitě a slávě.

Nepostačí ani objemná kniha na vylíčení příčin, které ženou extremisty v novodobém alpismu za pochybným cílem. Nemají pochopení, ani slchu pro varovný hlas zkušené starší alpistické generace. Jisto však je, že to nejsou vznešené motivy ušlechtilých povah. Převládá skoro vesměs ještěná touha po slávě a chorobná snaha upozorniti na sebe — stát se populárním — a to za jakoukoliv cenu. Značná je ovšem i spoluvinu nezodpovědné masy nezúčastněných a nerozumných lidí, kteří nemají k horám vůbec vztahu a hledají jen lačně ve svých novinách sensace, odměňujíce takového jepicovitého hrdinu levnou slávou, o níž již zítra nikdo neví.

Nemůže být každý objevitelem, pionýrem a vystoupiti na některou horu po prvé. Dnes je již naším údělem, že byl někdo před námi. Hraničí proto na tragiku lidské naivnosti, když se ještě dnes někdo vydává falešně a neoprávněně za objevitele a pionýra.

Toto falešné hrdinství a snaha »zfikslovat« uměle nejnesnadnější partie ve skále, jsou nejsmutnější zjevy extrenního novodobého alpismu, který vychovává tak příslušníky horolezeckému cechu, z nichž by náleželo zařaditi mnohého zcela jinam.

Vyskytuje se námitky proti tomu, že se zabývají mladí, nerozvážní extremisti skoro výlučně jen technickou stránkou lezení a nejsou při tom opravdovými alpisty, kteří mají kromě toho ještě i potěšení z boží horské přírody. Tato výtka není však vždy správná. Mladý horolezec nemusí být ještě špatný, převládá-li v jeho nitru nadšení pro tělesnou námanu a touha po dobrodružství a nevidí-li hned s počátku i jiné podstatné hodnoty, které nám poskytuje hory. U ušlechtilého mladého muže se dostaví toto poznání později. I on nalezne jednou »horškou květinku u cesty«. Vhodnější by však bylo upozorňovati alpistickou mládež na pochybný její postup, který je duchu alpismu úplně cizí. Alpistický dorost měl by se vyváděti z bludu, který má o hodnotě svých výkonů a přísně by se mu měly vytknout nedůstojné pohnutky jeho jednání.

Obáváme se, že není ještě ukončen zrůdný vývoj extrenního, novodobého alpismu. Vždyť je ještě tolik možností! Jsou ještě stěny, strmější a hladší nežli severní stěna hory Grosse Zinne. Snad se dožijeme i dne, že půjdou severní stěnou Grandes Jorasses, kromě normální ruty i nové cesty na ostatní vrcholy, které budou mnohem nesnadnější a nebezpečnější.

Je možno odstraniti tyto výstřelky a postarati se, aby choré tělo alpismu zase ozdravělo?

Ano! Postup a prostředky jsou velmi jednoduché. Okamžik, abychom je uvedli a vyjmenovali, dostaví se tehdy, až většina alpistů uzná nesprávnost těchto výstřelků a odsoudí je.

Chorobný proces začíná tedy postupuje. Projevuje se nejen ve sportovní stránce alpismu, ale i v duševním životě alpistů.

Mezi řádky některých odborných článků probleskuje nepříjemná příchuť chorobné touhy po slávě a nabubřelá mnohomluvnost. Dokonce možno spatřit i »světové mistry« v horolezeckém, jak se na nás povýšeně dívají s návštětí biografů. Škoda, že nemohou hory do biografi. Smíchem

by popukaly, kdyby uviděly »světového mistra«, který je zdolal a přemohl. Co dělat! Denní tisk potřebuje titulky, aby se příjemně vzrušily nervy velkoměstského publiká.

Alpismus stává se bohužel modou. Hořejších i prostředních deset tisíc vrhlo se na alpismus, který se stal předmětem sensace a hrůzostrašných dobrodružství. Co říci přemíře ubohého snobismu, posílá-li nějaký dobře vypasený »sotvachodec«, vybavený napěchovanou peněženkou, po vůdci svoji navštívenku na vrchol hory proto, aby se mohl chlubit, že byl také nahoře.

Část horolezecké mládeže dala se dobrovolně do téhoto pochybných námezdných služeb. Zdá se, jako by bylo naše »věcné« století přímo chorobně posedlé po nejrozbředlejší romantice, vybavené falešným hrdinstvím. Nedivme se, že se daří »umělému kvítku« této romantiky nejlépe na stepi, v pralese, v poušti a na horách. Když pak přijde tato bylinka na redakční stůl, nebo vznáší-li se na projekčním plátně, kdo pak si tím láme hlavu, je-li tato květinka pravá, nebo vyrostla-li ve skleníku nebo je-li jen z papíru.

Neboť nikdo z těch lidí tam nemůže věděti, jak vyrostla a jak byla utržena.

Hory stojí před námi krásné, velebné a věčné jako od věků! Nezdá se vám proto poněkud malicherné dělati výčitky těm, kdo nejsou takoví, jak bychom chtěli my?

Není vhodno, abychom to přehlíželi, abychom se zlobili, abychom se takovým lidem vyhýbali. Mužná musí být naše odpověď:

Část našeho duševního i duchovního života, která je zakotvena v horách, je nám cenným kulturním majetkem. Kdo tento majetek poškozuje, nemůže být nás přítel, ale je naším nepřítelem, proti němuž se budeme vždy bránit.

A. F.

JUNGFRAU

Údolí Rhony, přirodní a technická krása lötschberské dráhy, útulná pohoda Kanderstegu — a je tu Interlaken. Ale to světoznámé lázeňské místo mezi dvěma jezery brzo mizí v lesích Schynige Platte, i s velikým pohledem na Jungfrau; vlak spěchá údolím říčky Lütschine. Je krásné jitro v horách. Slunko vyplulo z bílých mráčků a všechna krajina se zasmála. Z hezkých vil a venkovských domečků vykukují pestré květiny, jež vábi i na stráních a lukách. Schnouci seno voní. Stáda krav vyzvánějí. Z lesů se kouří, po horách se plouží mlhy. Hle však: tam se skvěje Eiger!

Hotelové město Grindelwald přivítá i se svými ledovci, jež splývají až skoro do něho. A zubačka na Scheidegg vytáhne až do výše 2064 m. Provázejí ji keře alpských růží, prořídle lesíky, pokryté borovice, kleč, kamenité stráně s ohradami proti lavinám, sněhová pole a podívaná na zelen grindelwaldského údolí. Na Scheideggu je zima a pohled na Jungfrau, Mönch, Silberhorn a ledovec Eigeru.

Nejvyšší dráha Evropy na slavný Jungfraujoch vede tunelem, který se prokousal nitrem Eigeru — je to jeden z největších zázraků moderní techniky. Na 9400 m dlouhou trať stoupá elektrický vlak o 1400 m, místy o 25% ; ze zastávek, skýtajících pěkné výhledy, je nejděčnější stanice Eismeer: opravdové moře ledu. Překvapující pohled obrovským oknem na ledovec, plný skvostných spár, hrajících všemi odstíny zelené a modré barvy. Jako kdybyste se do té říše věčného ledu dívali nějakým kouzelným sklíčkem. Avšak — co to? Na ledovec se snášejí sněhové vločky. Potichounku, polehounek; hustnou, rostou — brzo je to jako o Vánocích. Jako v pohádce: před několika hodinami jste se v Interlaken pražili v žáru letního slunce a teď se tu radujete z půvabu zimy. A sníh padá, padá a sotva slyšitelně šelesti.

Jungfraujoch, nejvyšší železniční stanice Evropy, 3457 m. Z tunelu vejdete lesem lyží rovnou do haly pravotřídního hotelu Berghaus Jungfraujoch, v němž najdete všemožné pohodlí. Nebo se odeberete do skromnějšího Turistického domu, kde se výtečně vyspite ve velmi pohodlně vypravené nočehárně s ústředním topením za necelých 50 Kč, v čemž je zahrnuta i švýcarsky bohatá snídaně.

S terasy, zdobené metrovými rampouchy, je podívaná na největší alpský ledovec Aletschský. I ten je rozervaný a také do něho se sype sníh, ve kterém zmizela záhy celá Jungfrau, a který mi brzo kryje hlavu a ramena — jak se vyklánil, opřen o zábradlí a zamýšlen. Z toho mne však kdosi vyruší pohledem. Otočím se: typická tvář otužilého horala; vlidný úsměv, v ústech dýmka. A »Grüss Gott!«. Pevný stisk ruky. Vůdce Petr Kaufmann. Muž, který mne zítra vyprovodí na Jungfrau.

Večerní procházka skalní štolou Sfinx a sněhovým tunelem do hlubokého čerstvého sněhu. Do bezvětří a ticha, v němž pouhý let ptáka zasviští, jako bys šlehl bičem. Jsem sám. Ale to je v horách pocit, jemuž se nevyhýbám. Je to krásný pocit. Člověka navštěvují v takových chvílích myšlenky, na něž by nikdy nedovedl odpověděti, než uprostřed majestátu velehor, jimiž příroda dovede působiti nejmocněji, nejniterněji. Jsou to chvíle, na které se vzpomíná: jak malé, nicotné je tehdy všechno to, co je dole na zemi pod hustými, bílými mraky! Sladká únava popadne dojatého samotáře, který by nejradiji usedl do kyprého, načechnaného sněhu a díval se k úžasné siluetě Jungfrau, jež vyplňuje chvíli z oblak. Ale bůh uchovej! Z toho snění by se asi neprobudil: mrzne.

Nevím, odkud se díval Ivan Sergejevič Turgeněv na Bernské Alpy, když psal svou alpskou idylu RAZGOVOR: ale pohled na Aletschský ledovec a Jungfrau s Jungfraujochu okouzluje. Tmí se, do modravých ledových spár se vkrádají mlhové závoje, jež se plíží i po úbočích hor. Hluboké ticho ruší svým štěkotem jen polární psi. A znova myslí tázne Turgeněv: »Dva obři, dva velikáni vyrostli do nebeské báň — Jungfrau, Finsteraarhorn... Dřímají chromné hory, dřímá i bledá, zelená obloha nad navždy zmlklou zemí...«

Ráno na Jungfrau až v šest. Tedy bez lucerny, za plného denního světla. Je krásně, jasno. Jsme dvě dvojice: také veronský dottore Mario Balestrieri s vůdcem. Oba vůdci střídavě prošlapují a všichni namahavě bojujeme o každou píště sněhové spousty, jež se sypala i po celou noc a jež pokryla ledovec novou silnou vrstvou; záhy zapolíme i s příkrým stoupáním. Na sněhorých můstcích přes ledové průrvy lépe není, ani na překrásných převisech. Obcházíme vysoké ledové stěny, s nichž visí několikametrové rampouchy, těšíme se z východu slunce a na strmý Rottalsattel musíme zvláště opatrnl: každičkým krůčkem vězíme po kolena ve sněhu.

Panorama Bernských Alp je úchvatné. Mönch září v jasu slunka, jež dobývá prvních vrcholů, ale jen těch nejvyšších. Obrovský, nádherně neforemný ranec

mlh zvolna se šine do údolí, do něhož se prodral zatím jen úzký pruh slunečních paprsků. Mží tam: v tom pruhu jako by se stříbro sypalo. Hotel Jungfraujoch je přilepen k bílé skále, jako ptačí hnázdo. V této chvíli si opravdu zaslouhuje název »Dům nad oblaky«. Ční nad ním zasněžená čepice Sfinx. Dlouhý hřeben Trugbergu je ve stínu, za to svítí Grünhorn a sám nejvyšší vrchol Bern-

Mönch ed Jungfrau. - Mönch de la Jungfrau.

Foto: L. Škvor.

ských Alp, Finsteraarhorn. Aletschský ledovec je stále bělejší a světlejší, na Jungfrau se to však chmuří.

A pak nastává pomalé, obezřetné lezení po kluzké, zledovatělé skále. V mlze se špatně dychá, ruce křehnou. Krásné jsou v tomto useku jen obrovské ram-pouchy, visící nad jižním srázem. Vúdci nabádají k opatrnosti; zalykají se spojeností vidouce, kterak nám stéká po skráních pot, třeba jsou také notně **93**

udýchání. Mají radost, že uznáváme, že ta dnešní Jungfrau není tak snadná, jak jsme jím prve s Italem trochu s despektem nadhodili — rádi však konstatují, že jsme ji poznali za okolnosti krajně nepříznivých. Jsou úseky tak zavaté, že nevíme kudy kam.

Vrchol Jungfrau, 4166 m vysoko. Ve čtvrt na jedenáct si tiskneme všechni pravice. Společná práce, společné nebezpečí a společná radost z dosaženého cíle z nás dělá upřímné přátele, ač jsme se včera ještě vůbec neznali. Nesedí tady pod vrcholovým trianglem dva Švýcaři, Ital a Čechoslovák, jsou tu prostě čtyři lidé, kamarádi, které pojí láka k horám: hory sbratřují.

Údolí tone v mlze, v níž se jen časem zjevuje tu Wengen, tu Mürren, či Interlaken. Jinak z ní vyčnívají jen skvostné vrcholy Bernských Alp — pohled, který stojí za to, aby proň člověk vystoupil až do čtyřtisícimetrové výše. Hodinu se hostíme, hlídáme obzor, těšíme se z každé změny, již přináší neustále se změnající mraky pod námi; a zahledneme-li na chvíli kousek zeleně z údolí o dvacet tisíc metrů hlubšího, to je radost!

Vracíme se. Sestup v těžkém mokrému sněhu je na prudkém srázu, kterým spadá Rottalhorn skoro kolmo, mnohem svízelnější. A snad proto, že při něm myslím více než kdy jindy na své milé, na ženu a na děti, znervosňuje a zmocňuje se mne to, čemu říkáme tušení. Jsem dvojnásob opatrný — a přece to přišlo. Poslední svah sjíždíme již bez lan. Je dlouhý: přílišnou rychlosť marně brzdíme piklem — pád a prudké zabrzdění nohou: rána a praskot v koleně, bolest ...

Na Berninu se už letos nedostanu ... Belhám se na Jungfraujoch, kde se veselé lyžaři, sánkuje, ba i bruslí. Tunelem sjíždíme k půvabnému Wengen, podívují se bílé stuze vodopádu Staubbach, rozprášujíci se nad hlcukou Lauterbrunnen a vzhlížíme k vysokánskému Mürren: sklívá mne všechna ta krása. A když se pak dívám do bílých výšek hřmící Lütschine, lito je mi, že do Engadinu pojedu jen jako člověk údolní. I tak je to sice jedinečná pastva pro oči — řada horských průsmyků, Rhonský ledovec, nejslavnější švýcarská dráha Albulská, Svatý Mořic — ale horákovi, zvyklému divati se na to vše s oblačně výše, je to mólo. Horák-invalida se dá tedy v Pontresině vytáhnouti zubačkou na Muottas Muragl, aby spatřil jednu z nejmohutnějších alpských scenerií; ledové království Piz Palü, Piz Bernina. Vzplane po něm touhou a je-li v té chvíli na světě, co by ho bolelo, pak je to stesk a nezvratná skutečnost, že do toho bílého ráje nemůže ...

Ladislav Škvor.

NĚKOLIK PÁBERKŮ Z PRACHOVÁ

Náš milý náčelník Janeba předává nám svou knihu »Horolezecká cvičení v Prachovských skalách« poznamenal, že mimo všechny tam zaznamenané cesty jistě budeme postupně nacházeti nové možnosti a cesty. Na jeho vybídnutí, abychom jako dobré cvičení hledali nové »ruty«, uvádím ruty, které jsme našli v minulé saisoně. Pro orientaci stačí úplně nahlédnouti vždy do Janebovy knihy.

I. MALÝ KAPUCÍN je věž severně od Mnicha (na plánu č. 44), která nebyla dosud slezena.

Normální cesta je od jihu mělkou spárkou na plateau při vých. stěně. Odtud vstoupíme na ramenou druhého lezce do východní stěny a přejdeme ihned do severových. hrany, kterou pokračujeme až k malé poličce s viklavým kamenem. Pak přejdeme do východní stěny a tou až k vrcholu. (IV. Bauše 26. V. 1935.)

2. VŘESOVÁ VĚŽ jest na lesnatém svahu jihozáp. od Slona, t. j. po levé ruce, jdeme-li Zadní Točenici od Slona směrem k Svatováclavské věži.

I. Normální cesta je jihových. hranou, kde je nutno vyřešiti jen vstup, pak přejdeme poněkud do jižní stěny a dále již snadno k vrcholu. (II. Bauše 8. VII. 1934.)

II. Západní stěna. Nastupuje se severozáp. hranou, přejde se do záp. stěny a tou přes několik drobných převisů k vrcholu. (III. paní Jedličková 8. VII. 1934.)

3. HLADKÁ VĚŽ je osamělá věž východně od Mouřenína (přes údolí) s krátkou severní stěnkou, která nám poskytne dobré cvičení v rovnováze. Jižní a záp. stěna spadá hluboko do údolí.

Normální cesta. Nastupuje se v severových. hraně, načež přecházíme na odtlačující lištu v severní stěnce. Lišta probíhá stěnou šikmo vzhůru, takže, traversujíce po ní do prava, vystoupíme na vrchol až skoro při severozáp. hraně. (II. Bauše 7. VII. 1934.)

4. HOŘEJŠÍ VĚŽIČKA je věžička sev. od Šlikovy věže, pod Šlikovou vyhlídkou (plánek č. 47).

Západní stěna. Nastupuje se s plateau při již. stěně a obchází kolem jihozáp. hrany k malé soušce. Odtud krátkou spárkou na balkonek při záp. stěně (přímo nad turist. stezkou) a pak středem západní stěny k vrcholu. (IV. Bauše 20. VI. 1935.)

5. LESNÍ VĚŽIČKA záp. od Hladové věže (plánek č. 55).

Jihovýchodní hranou. Nástup, poněkud »ošemetný«, je přímo jihozáp. hranou, pak přejdeme na písčitou polici v již. stěně a krátkou spárkou k vrcholu. (II. Bauše 2. V. 1935.)

6. DUBNOVÁ VĚŽ, střední část.

Gendarme jihozápadní hranou. Cesta vede jihozáp. hranou věžičky, na jejímž úpatí leží velký balvan. (Viz plánek na str. 72)

UŽIJETE DALEKO VÍCE, BUDETE-LI DO HOR JEZDITI VLASTNÍM AUTEM NEBO MOTOCYKLEM!

Pište si ještě dnes o prospekt:
ZBROJOVKA ING. F. JANEČEK,
PRAHA - NUSLE II.

JAWA pro radost
a
pro užitek

mezi cestou č. 297 »přístup« a č. 297.) Nastupuje se od západ. do úzkého komína, vytraversuje do hrany nad velký balvan a pokračuje přímo hranou až k vrcholu. Asi v polovici stěny lze upevnití smyčku k jištění. Krásná cvičná stěna, kde nejzajímavější jest partie pod vrcholem. — (III. Čabelka 2. V. 1935.)

Krátká západní cesta. Jest to cesta označená na str. 72. číslem 299a. Začíná mírně vytlačující spárou, ze které přejdeme úkrokem do prava na malou lištu a pokračujeme pak přímo malou spárkou až na plateau. (II. Bauše 23. IX. 1934.)

7. HAKENOVA VĚŽ.

Varianta: S podvrcholového plateau nevystupujeme normální jihozápad. hranou, nýbrž přímo středem západní stěny k vrcholu. (II. Bauše 15. VII. 1934.)

8. ROZMANITÁ VĚŽ SEVERNÍ.

Varianta: Přeskokem ze západní Rozmanité a jihozápadní hranou k vrcholu. (I. Bauše 28. IV. 1934.)

9. CÍSAŘSKÁ VĚŽ SEVERNÍ.

Varianta: Přeskokem s jižní Císařské věže na podvrcholový balkonek při jižní stěně severní Císařské věže a jižní stěnou k vrcholu. (II. Bauše 2. IX. 1934.)

R. O. Bauše.

HOROLEZECKÁ CVIČENÍ A ZÁJEZDY

Horolezecká cvičení v září a říjnu:

- 27. a 28. září: Suché skály. Prachov.
- 4. října: Černolice. Prachov.
- 11. října: Černolice. Hrubá skála.
- 18. října: Černolice. Prachov.
- 25. října: Černolice. Prachov.

Clenům, kteří se chtějí účastnit cvičení, doporučujeme, aby navštěvovali páteční schůzky v kavárně »Louvre« (od 18–20 hod.), kde se dovědí případné další zájezdy.

Oficiální výprava našeho Klubu do Bulharska. Náš předseda řed. R. Pilát navštívil v průvodu dopisujícího člena K. A. ČS. pana P. Ghiglione z Turina bulharský alpský klub v Sofii. Na sofijském nádraží byli naši členové přivítáni funkcionáři klubu tajemníkem panem Karadžovem a náčelníkem panem Englischem, který se věnoval našim hostům po celou dobu jejich pobytu v Bulharsku.

Následujícího dne odjeli hosté autobusem do Čansko Rije, kde navštívili našeho vyslance pana Maxu, který tam dlel se svou rodinou na dovolené. Odtud vystoupili účastníci zájezdu na Musalu (2925 m), nejvyšší horu Rilské skupiny a celého Balkánu. Pak se odebrala výprava do chaty Maljovica, odkud byl za vedení pana Englische proveden společně první výstup jižní stěnou na Orlovec. Den na to provedl English s Ghiglionem velmi těžký první výstup jihovýchodní stěnou na Zlie Zub a druhého dne rovněž první výstup východní hranou na Glavatu. Předseda Pilát dospol až 20 m pod vrchol.

**Spolehlivým
průvodcem**
jest Vám vždy všeobecné pojištění úrazové, odpovědnostní a životní u

SLAVIE,

vzájemně pojišťovací banky.
Praha - Brno - Bratislava.
Zástupci ve všech místech RČS.

Doporučujeme
k uzávěru všech druhů pojištění.

Kdekoliv a kdykoliv
můžete utrpěti úraz.
Odškodné zajistí Vám
za výhodných podmínek úrazové pojištění.

SEKURITAS

akciová pojišťovna v Praze
II., Vodičkova 20, tel. 28641.

Informace bezplatně.

Po návštěvě slavného rímského kláštera odejeli účastníci zájezdu autobusem do Sofie.

V neděli dne 26. července navštívili hosté s členy bulharškého alpistického klubu horolezeckou školu u železniční stanice Lakatnik.

Prátelský večer s členy bulharškého alpského klubu, na němž ocenil nás předseda značnou technickou vyspělost členstva, vyzněl upřímným ujištěním trvalého přátelství.

Tímto zájezdem provedl nás Klub prakticky podnět, naznačený Slovenským turistickým svazem, aby se slovanské horolezecké kluby vzájemně sbližovaly. K další práci na tomto poli je nás Klub vždy ochoten.

R. P.

Radyňské skály navštívili počátkem července někteří členové z Prahy. Náčelník Evžen Malcher se svojí paní a několika členy odbočky věnovali se nám po dva dny, které jsme v jejich přátelském kruhu příjemně ztrávili. Děkujeme jim srdečně za tuto kamarádskou službu.

XIV. letný horolezecký týždeň poriadal spolok tatranských horolezcov »JAMES« od 9. do 16. augusta t. r. v okolí Popradského plesa. Týždeň navštívilo 66 ľudí z 27 miest nášho štátu a dve anglické študentky z Londýna. Celkom bolo vykonaných 39 tür s 382 účastníkmi. 14. augusta boli položené dva vence uvíté z horských kvetov ku kapinke na symbolickom cintoríne pod Ostervou. V tichej slávnosti bolo spomenuté 15. výročie založenia spolku.

Z P R Á V Y K L U B O V N Í

Dopisující člen K. A. ČS. P. Ghiglione navštívil Československo. Po návratu z Bulharska navštívil nás dopisující člen pan P. Ghiglione z Turina v průvodu předsedy klubu řed. R. Piláta Vysoké Tatry. Společně s členy našeho Klubu byly podniknuty tyto výstupy: Ošarpance (vedl řed. Kučera z Košic), Velká Vysoká a Igra (vedl náčelník Ing. Gottmann), prvorýstup východním pilířem na Javorový (vedl Dr. F. A. Hodža), Černý štit — výstup normální, sestup žlabem — a Jastrabá — stěnou (vedl Ing. Kégl). Jiné proponované výstupy znemožnilo špatné počasí.

Po návštěvě Prahy doprovodil nás předseda milého hosta na Hruboskalsko. Za vedení

našeho náčelníka Ing. F. Gottmana vystoupili účastníci na Zadni věž skalního města, na Novákovy věže a na Červenou věž. Při návštěvě Prachova byl proveden za vedení Ing. Gottmanna výstup na Krkavčí skály, na Mnicha a na Richelieu.

Náš host vyslovil se jak o našich Tatrách, tak i o naší horolezecké škole na Hrubé Skále a v Prachovských Skalách velice pochvalně a napiše o svých dojmech články do »Gazeta di Torino« a do orgánu italského alpského klubu. Články doprovodi ilustracemi. Ghiglione prohlédl si v Tatrách mnoho dosud neslezených stěn a vybídne význačné italské horolezce, aby se pokusili o tyto výstupy. Našimi skalními městy u Turnova a Jičína byl nadšen. Naše horolezecké školy pokládá za ideální průpravu k nejtěžším horolezeckým výstupům. R. P.

Spolok tatranských horolezcov JAMES oslavil dne 14. srpna patnácté výročí svého založení. Přejeme upřímně svým přátelům v Jamesu hojně dalších úspěchů při vykonávání našeho krásného sportu.

III. valná hromada Mezinárodní Unie alpistických asociací.

Na valnou hromadu, která se letos konala v Ženevě v době od 28. do 30. srpna, sjelo se více než 50 delegátů, kteří zastupovali 15 států. Náš klub byl zastoupen předsedou R. Pilátem a p. ing. Malchrem z naší plzeňské odbokočky. Náš předseda zastupoval současně Klub Čsl. Turistů. Ze slovanských států byli početně zastoupeni Poláci za vedení předsedy PTT p. Dr. Goetela a za Jugoslavii byl přítomen jednatel Slovenského Planinského Društva p. Dr. Brilej. Francii zastupovali naši přatelé P. Lory, hr. St. Saud, Blanc a jiní. V předvečer valné hromady byli hlavní reprezentanti pozváni předsedou Unie p. E. d'Arcisem na čaj, kde se účastníci osobně seznámili.

Valná hromada byla zahájena dne 28. srpna v místnosti odbokočky švýcarského alpského klubu předsedou odbokočky p. Kalbermattenem a po té předsedou Unie. Bohatý program byl rozdělen na dva dny. Hlavní referáty byly:

Mezinárodní alpistická ročenka. Publikace, která má obsahovati hlavní data o horách v jednotlivých státech, se připravuje, ale dosud nenalezl se nakladatel, který by projekt financoval.

Výhody v chatách. Výbor navrhuje, aby jednotlivým klubům byly přiděleny v určitém percentuálním poměru nálepky, opravňující ke slevám v cizích chatách. Přitomní zástupci slovanských států prohlásili souhlasně se Sazem slovanských turistických korporací, že Saz jest ochoten poskytnouti členům velkých alpských klubů, a to: francouzskému, švýcarskému a italskému slevu ve všech slovanských chatách proti vzájemné slevě v chatách velkých klubů těchto zemí. Členové ostatních klubů měli by nárok na slevu, když by si opatřili nálepku za 4 šv. fr. Tento návrh byl přijat s podmínkou dodatečného schválení jednotlivými kluby.

Povětrnostní zprávy a radiotelefonické spojení s chatami. O věci referoval a příslušný aparát předvedl švýcarský a italský zástupce. Oba přístroje jak švýcarský tak i italský zaujaly pozornost veškerých přítomných delegátů.

Značení a vytyčování stezek jakož i záchranné signály. Obsáhlý referát vyzněl podle jednotlivých podání různých klubů v tom smyslu, že bude nejlépe, aby bylo pokračováno v dosavadním způsobu značení a hlášení signálů.

DYRYNKOVA TISKÁRNA K. REYL

Praha III, Mišeňská ulice 70

Vkusná úprava - pečlivý tisk - levné ceny

Telefon 41805

Konečně byly předneseny referáty o utvoření mezinárodního fondu alpistického, o ochraně alpské přírody, o vlivu slunce na lidské tělo a o výchově dorostu pro alpskou přírodu.

Posléze bylo schváleno, aby příští valná hromada se konala v roce 1937 ve Stockholmu. Při této příležitosti učinil náš předseda jménem Klubu Čsl. Turistů návrh, aby příští kongres Unie konal se u příležitosti 50letého jubilea KCST v roce 1938 v Praze, a slíbil, že členstvo Klubu Alpistů Čsl. přičiní se o doprovod účastníků při výpravě do našich horolezeckých škol v Prachově a na Hrubé skále a do Tater. Návrh byl doprovázen potleskem, a předseda d'Arcis prohlásil, že výbor Unie přijímá návrh za svůj a předloží jej formálně příští valné hromadě ve Stockholmu ke schválení. Přitomný delegát spolku »Donauland«, který hodlal navrhnuti, aby kongres se konal ve Vídni, přizpůsobil se našemu návrhu.

Účastníci byli v pátek odpoledne přijati v letní obecní vile »La Grange« zástupcem města Ženevy a srdečně pohostěni. V sobotu odpoledne vyjeli hosté při četném doprovodu členů ženevské odbočky švýcarského alpského klubu zvláštním parníkem na ženevské jezero. Výletu zúčastnil se pěvecký odbor odbočky a pěvecké výkony byly vděčně hostmi aklamovány. Večer konal se v hotelu des Bergues banket, při kterém pronesl předseda Pilát srdečný projev presidentovi d'Arcisovi a ženevské odbočce švýcarského alpského klubu. Po banketu byl tanec.

V neděli dopoledne odjeli hosté ve 3 skupinách na horské výpravy. Náš předseda doprovodil alpskou výpravu až do Vispu, kdežto delegát p. ing. Malcher počával s ostatními na pochodu do Saas Fee a na vrcholy Walliských Alp.

Mezinárodní výставка alpských fotografií v Ženevě byla hojně obeslána a těšila se značné pozornosti. Československo bylo zastoupeno 19 fotografiemi členů KCST a 4 fotografiemi našich členů. Ještě k politování, že naše členstvo nepochopilo význam světové propagace našich hor a nezúčastnilo se větší měrou výstavy. Jugoslavie vystavovala 41 skvělých fotografií, Španělsko 41, Francie 15, Italie 64, Švýcary 238, Polsko 18 a Švédsko 63 kusů. Výstava alpských obrazů byla obeslána místními švýcarskými umělci, z nichž byli většinou zastoupeni přívrženci moderních směrů.

Instalace kříže K. A. ČS. na Velké Vysoké ve Vys. Tatrách byla odložena. Ještě třeba získat ještě povolení různých dalších úřadů a institucí.

Vysvěcení kaple na Payerově chatě (3.020 m) pod Ortlerem účastnili se naši kamarádi Honzů a Skvor jako oficiální zástupci našeho Klubu. Velmi je překvapilo, když předseda milánské odbočky C. A. I., hrabě Alberto Bonacosa, odpověděl na italské blahopřání, které proslovil pan Honzů, vzletnou řečí, kterou zakončil srdečným »Na zdar!«. Byl totiž jako lyžař na Slovensku.

Dary.

Odb. učitel V. Bekr s chotí, paní Emilií, věnovali v přeplatku Kč 6.—. Srdečně děkujeme.

Kamarád Al. Altrichter, svědomitý náš knihovník, doplňuje zcela anonymně naši knihovnu svými dary. Srdečně mu děkujeme za jeho práci.

Pan Karel Dyrynk, ušlechtilý a svědomitý impresor našeho Věstníku, věnoval naši knihovně tyto cenné knihy: J. Itlinger: Führerloses Bergsteigen, Zsigmondy-Paucke: Die Gefahren der Alpen a Dr. K. Blodig: Die Viertausender der Alpen. Děkujeme oddaně svému milému spolupracovníku za jeho cenný dar.

Osobní.

Upřímně přejeme štěstí tému novomanželům: **Antonínu Schierovi**, proku-

ristrovi firmy Hulata, a paní Nadě, rozené Pušové, **Václavu Horčíčkovi**, řediteli, a paní Věře, roz. Pušové.

Pan odb. učitel Jožo Simko, jednatel spolku tatranských horolezcov JAMES, a slečna **Angelka Bacsányiová**, odb. učitelka, uzavřeli dne 1. srpna manželský sňatek. Přejeme oběma upřímně štěstí a spokojenosť na další životní pouti.

Manželům Konečným upřímně přejeme, aby jejich dcera Jana vyrostla pro štěstí sobě i jim.

Pan JUDr. Vlad. Vaina, vrch. rada politické správy a šéf polit. správy ve Vrchlabí, důvěrný a uvědomělý náš člen, odešel na odpočinek proto, že dosáhl věkové hranice pro výslužbu. Přejeme upřímně panu vrchnímu radovi a jeho paní choti, aby krásná léta, která mají před sebou, prožili v radostné životní pohodě.

Noví členové.

869. Václav Bekr, odb. učitel pom. školy, Praha XI., Jeseniova 8.
870. Emilie Lisková-Bekrová, stud. filosof., Praha VII., Bubenská 19.
871. Marie Melicharová, chof lékaře, Praha I., Týnská 17.
872. Vojta Velvarský, bank. úředník, Praha XII., Italská 27.
873. Miroslav Pospíšil, prokurista, Praha XII., Mikovcova 3.
874. Arnošt Trdlica, úředník spořitelny, Jilemnice č. 470.
875. František Kollmann, majitel autodílny, Praha VII., Janovského 985.
876. Erna Kollmannová, chof, Praha VII., Janovského 985.
877. Antonín Danda, vrch. celní tajemník, Aš II., Bavorská. Nádraží.

ODBORNÁ LITERATURA DOMÁCÍ

Casopis turistů (č. 5. a 6.): Prachovské skály. Die Karpathen (čís. 4.). Krásy Slovenska (čís. 4.—7.). Bezkydy Jeseníky (čís. 4. a 5.). Studentská turistika (č. 3.). Turista

na českém západě (čís. 4.—8.). Do přírody (čís. 3.—5.). Nachrichten des Deutschen Alpenvereins, Praha (č. 2.). Sokolský věstník (čís. 27.—33.).

Nové publikace.

Slovenský ráj (Sprievodca po Slovenskom Raji). Napsal Edo Nemček, vydal Odbor K. ČS. T. v Spišskej Novej Vsi. 68 str., 17 ilustrací, mapka. Cena Kč 6.—

Průvodce, příručného formátu, popisuje Slovenský ráj, kraj roklín a vodopádů, v sousedství Vys. Tater v trojúhelníku: Poprad-Dobšiná-Spišská Nová Ves. Tento nádherný koutek republiky je rozrýt ve vápencové soutěsky, někde sotva 1 m široké, ohrazené stěnami až 300 m vysokými, je prostoupen vodopády, až 60 m vysokými, je pln vodních ponorů a krápníkových jeskyň. Kraj je útulkem jelenů i černé zvěře a vykazuje vzácnou vegetaci: encyán, protěž a tisy.

Popis tur je velmi výstižný a praktický. Spisek obsahuje i připomínky, které by si měl přečíst každý návštěvník přírody.

Doporučujeme vše průvodce návštěvníkům Slovenska.

ODBORNÁ LITERATURA ZAHRANIČNÍ

Bulharsko: Blgarski Turist (čís. 5.). Francie: La Montagne (duben-červen): Gradace výstupů. Alpinisme (červen). La Vie Alpine (čís. 79.). Bulletin du C. A. F. Bordeaux (čís. 16.). Alpes Marimimes (C. A. F. Nice, č. 306.). Bulletin mensuel du C. A. F. Lyon (čís. 189.). Revue Alpine (C. A. F. Lyon, čís. 306.).

Italie: Rivista mensile del C. A. I. (čís. 6. a 7.).

Jugoslavie: Hrvatski Planinar (čís. 6.—8.). Planinski Vestnik (čís. 6.—9.).

Mexico: Cumbre Mexico D. F. (čís. 11.). La Montaña (čís. 100. a 101.).

Německo: Deutsche Alpenzeitung (čís. 7. a 8.): Mit dem griechischen Alpenklub auf dem Olymp. Siebentausender.

Nový Zeland: The New Zealandan Alpine Journal (čís. 23.).

Polsko: Tatarnik (č. 5. a 6.). Turysta w Polsce (čís. 6. a 7.).

Rakousko: Allgem. Bergsteigerzeitung (čís. 685.—692.): Mit dem Motorrad

billig durch die Alpen. Biwak in der Nordwand des Matterhorns. Der Bergsteiger (č. 10. a 11.): Zweite Durchsteigung der Matterhorn Nordwand. Berg und Ski (č. 176.).

Rumunsko: Turismul (čís. 5.).

Řecko: To Vouno (čís. 31. a 32.).

Spojené státy U. S. A.: Sierra Club Bulletin, San Francisco (čís. 2. a 3.).

Španělsko: Peñalara (Madrid, čísla 270.). Centre Excurs. de la Comarca de Bages (č. 189.). Club Deportivo Bilbao (č. 8. a 10.). Club Muntanyens Barcelonés (č. 32.). Unio Excurs. de Catalunya (č. 7. a 8.). Portanveu (čís. květen-červen). Bulleti de l'Agrup. E. de Granollers (č. 28.). Centre Excurs. Aliga (čís. 45.). Fontalba (čís. 7.). Mai Enrrera (led.-břez.). Bulleti del Centre Excurs. de Catalunya (květen, červen).

Svýcary: Die Alpen (č. 6.—8.): Traverse Mon Dolent. Nos Montagnes (čís. 155.). Bulletin de la Section Genevoise du C. A. S. (čís. 6. a 7.).

Nové publikace.

Ročenka francouzského C. A. F. na r. 1936, jež nám byla tímto spřáteleným Klubem věnována, obsahuje kromě všeob. pokynů pro horolezce a údajů o organizaci Klubu a výhodách jeho členů, seznam všech odboček (51), klubovou organizaci zimních sportů (lyžarství), seznam chat, které jsou přístupny po celý rok a chat, přístupných i v zimě, údaje o vůdcích a nosičích, vůdcovské tarify a horolezecká (nástupní) ústředí ve franc. Alpách a Pyrenejích.

Děkujeme svým milým francouzským přátelům za tuto cennou a informační pomůcku.

Mme. Rosa Bailly: Alpes. Edition de la Forge, Paris 1935. 160 str. Cena Frs. 15.—.

Sbírka básní, opěvujících krásu, hrůzu, nádheru i velebnost Alp. Před tím vydala autorka sbírku básní věnovaných Pyrenejím.

Volným, harmonickým rytmem, zpívá básnička svoji lásku, svůj bol i smutek a všechny radosti i dramata, jež odehrávají se v duši člověka, jež kladou se jako hustá, neproriknutelná mlha na rozeklané vrcholky alpských velikánů.

Klid a mír horského jezera, řev říticí se vody, burácení vodopádu, nachově žhoucí vrcholky, ponurý, rozeklaný, studeně zářící ledovec, osamocená květinka vysoko u sněhu, obloha posetá miliony hvězd, strmé srázy ztrácející se v oblacích — vše ji nadchlo k básním, ryzím a pravdivým proto, že prošly jejím pokorným, silným i něžným srdcem.

Předmluvu k sbírce básní napsal Francis Jammes.

A.F.

Alpinistes d'autrefois (Mlle. Claire-Eli-anne Engel). 212 str. Victor Attinger, Lauterbourg. Verlag Scherl, Berlin S. W. 68., s 98 obr. a mapou. Cena RM 12.—.

Der Mensch u. die Berge (Karel Ziaček). Gutenberg, Vídeň. 223 str. s ilustr. En Montagne, napsal náš čestný člen Egmont d'Arcis, nakl. Sonor S. A. Ženeva. Kniha obsahuje 25 zajím. příběhů z alpistického života autora, které dovedou čtenáře plně upoutat.

Die Weisse Kordillere, Philipp Borchers.

R U Z N E Z P R Á V Y

Dr. Julius Kugy, jemuž jsme gratulovali k úspěchu, který měla po zásluze jeho kniha »Oitzinger, ein Bergsteigerleben«, poděkoval nám roztomilým způsobem, což je jeho druhou přirozeností.

Recensi o knize, obsaženou ve 4. čísle Věstniku, zaslali jsme také firmě Leykam-Verlag ve Štýrském Hradci, která nám též velmi srdečně poděkovala.

V pohraničním pásmu v Polsku je jakékoliv fotografování zakázáno.

Ve Vysokých Tatrách byla otevřena první část Ostravské stezky od Téryho chaty přes Priečné sedlo k Zbojnické chatě. Stezka jest na sedle vhodně upravena

a přispěje k oživení Tater. Blahopřejeme odbočce KČST v Moravské Ostravě k tomuto záslužnému dílu.

Výstava fotografii Prachovských Skal. V pavilonu u chaty KČST v Prachovských Skalách vystavuje KČST krásné fotografie našeho přítele p. redaktora Hejnýho. Na fotografiích uvidíte naše kamarády z Klubu alpistů při cvičení na věžích Prachovských Skal. Neopomeňte si prohlédnouti tuto skutečně krásnou výstavku.

Nová chata ve Vys. Tatrách u Jamského plesa jest vzdálena 1 hod. od Štrbského plesa směrem ke Kriváni. Vede k ní vozová cesta.

Výstava Svazu lyžařů republiky Československé na letošním podzimním veletrhu poučila zajímavě návštěvníky o lyžařském sportu a vkusně je získávala nabádavými informacemi. Gratulujieme upřímně svým přátelům ze Svazu k příkladné expozici.

Celostátní fotografická soutěž Národního hospodářského sboru západoceského (NSZ) v Plzni. Účelem soutěže je získati vhodné propaganční obrazy (krajiny, stavby, kroje, celky i detaily) z politických okresů: Domažlice, Horšovský Týn, Klatovy, Kralovice, Planá, Plzeň, Přeštice, Rokycany, Štramberk, Tachov, Teplá, Mariánské Lázně, z ostatních západoceských lazeňských míst a ze Šumavy. Soutěže se může účastnit kdokoliv. Obrazy, nenalepené od 13 × 18 do 30 × 40 cm jest zaslati nejdpozději do 31. října 1936 na adresu: Národní hospodářský

p o d á ř s k ý s b o r z á p a d o č e s k ý, Plzeň, Náměstí republiky č. 1. Zásilku, která nesmí přesahovat formát 32×42 cm, třeba zaslati vyplacené a označit ji zevně «Foto-grafická soutěž». Na rubu obrazu třeba označit heslo, pořadové číslo, negativní i pozitivní materiál. Do zvláštní zlepene obálky, označené heslem, jest vložiti přesnou adresu autora. Vyznamenané obrazy budou odměněny 10 cenami v úhrnné částce Kč 3.400.—, a to I. Kč 1.000.—, II. Kč 700.—, III. a IV. po Kč 400.—, V.—VII. po Kč 200.— a VIII.—X. po Kč 100.—. Pět nejlepších obrazů na materiálu Fotochemy obdrží každý poukázku na zboží v ceně Kč 30.—.

Z P R Á V Y Z C I Z I N Y

Mezinárodní výstava alpistických fotografií byla v Ženevě od 22. srpna do 2. září. Náš Klub účastnil se výstavy společně s Klubem čsl. Turistů. Na výstavě je 550 fotografií ze všech dílů světa mimo Austrálie. —

Chevalier Victor de Cesole, čestný člen francouzského a italského alpského klubu, byl jmenován důstojníkem čestné legie. Byl 32 let předsedou odbočky francouzského alpského klubu v Nice a má o francouzské horolezectví veliké zásluhu.

T. Smoluchowski, znamenitý alpista a zakladatel a předseda poznańské odbočky P. T. T. zemřel. Čest budí jeho památce.

Skautský vysokohorský kurs byl uspořádán ve dnech 15. až 23. srpna na Hale Gasienicowej v Tatrách pod vedením instruktorů Vysokohorského Klubu PTT.

Soustředění alpistických klubu v Rakousku připravuje tamnější vláda a za tím účelem koná se nyní soupis všech příbuzných horolezeckých klubů.

Letní lezení franc. alpského klubu. Komise franc. alpského klubu usnesla se na zřízení letního lezení každoročně v některém středisku francouzských hor. Pro rok 1936 bylo upraveno lezení ve skupině Oisans v Alpeford v výši 1550 m v údolí Celse-Niere. Lezení jest obhospodařeno.

Francouzská výprava do Himalají se pro nepříznivé počasí nezdala. Výprava za vedení našeho čestného člena de Séguenne a za účasti našeho dopisujícího člena lékaře Dr. Arlauda dostihla po 33 dnech ledovec Baltoro, kde bylo zřízeno základní lezení. Výpravu doprovázelo 500 domorodých nosičů. Učastníci učinili několik pokusů k zdolání vrcholu Hidden Peak a Queen Mary Peak a vystoupili až 7.000 m vysoko. Sněhové bouře zabráňovaly však dalšímu výstupu a proto se výprava rozhodla ku návratu. Výpravy se zúčastnili mimo uvedených členů pp. Allain, Carle, Charignon, Deudon, Ichac, Leininger, Neltner a Azémar.

Zahraniční výpravy Vysokohorského klubu PTT ve Varšavě. Pro období 1936/37 připravují polští horolezci novou, a to již druhou výpravu do And a sice do skupiny Tres Cruces. Dále se vypravili Poláci znova na Špicberky a sice na západní část těchto ostrovů. Konečně připravují se polští horolezci také na výpravu do Himalají.

Redakční: Posečkali jsme s vydáním 5. čísla Věstníku proto, abychom mohli zařadit zprávu o valné hromadě U.I.I.A. v Ženevě.

Věstník Klubu Alpistů československých vychází šestkrát do roka. — Vydává Klub Alpistů československých. — Rídí Alex. Fleischer s redakčním kruhem. — Graficky upravuje Ing. arch. J. Šanda. — Odpovědný redaktor Alex. Fleischer, Praha IV., Na valech 278. — Redakce a administrace: Praha IV., Na valech 278 (tel. 72741). — **Věstník zasílá se členům Klubu zdarma.** — Pro nečleny předplatné Kč 15.— ročně. Do ciziny Kč 20.— ročně.

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque, paraissant six fois par an. — Éditeur Club Alpin Tchécoslovaque. — Rédaction et Administration: Alexander Fleischer, Prague IV., Na valech 278 (tel. 72741). — Pour les membres du Club gratis. Abonnement Kč 15.— par an. A l'étranger Kč 20.—.

VŠE PRO FOTO

S důvěrou se obratte se svými snímky, zvětšeninami a fotogr. potřebami na firmu:
STAN. ZEMAN DROGERIE, PRAHA IV. Hennerova 281. T.705 69.

Umělecký fotoatelier A. WILDT, Praha I., na Příkopě 33,

poskytuje našim pánum členům 10%ni slevu u větších formátů z plných cen,
při zaručené pravofidním provedení 6 pohlednic Kč 40-. — Telefon 215-12.

ARCHITEKTURA

Při stavbě domů a vil, při zařizování a adaptacích bytů,
obchodních místností a pod.

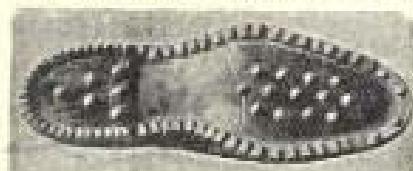
provádí

PORADY
PROJEKTY
ODHADY

ARCH. ING. JAR. ŠANDA
PRAHA XIX. DEJVICE, ZELENA 1749

Prvotřídní obuv horškou a turistickou

vyrábí a
opravuje

JOSEF BARTÁČEK, obuvník
Nusle-Údolí, Oldřichová 35.

(Dlouholetý ved. ty F. Müller, Praha XII, Italská 15)

Stavte z oceli

rychle, bezpečně, získáte na místě, uspořite na
čase a na stavební výdaje.

Více informace podá a slízají zodpoví
Báňská a hutní společnost
Praha II, Lazarská 7.

Svoji lidi známý
Brillanty
šperky, hodinky

A. NIKODEM,
Praha I, Celetná
v průchodě proti Baťovi

Kupujte N. & P.
domácí a české výrobky
NÁRODNÍHO PODNIKU

OBCHOD UHLÍM ŽIVNOSTENSKE BANKY
v Praze, v Brně, v Mor. Ostravě a v Bratislavě
obstarává komisoriátní prodej
uhli a koksu
z revíru ostravsko-karvinského.

Pro každý sport v zimě i v létě vybaví
Vás odborně a levně

SOKOLSKÁ PRODEJNA ČOS.

Praha III. Tyršův dům

Popradské Pleso 1513 m Tatry
Turistiká. Zimní sporty. Restaurace, po-
koje, společné noclehárny.
Provoz celoroční.

Uhli-koks-antracit
Svoboda a Hincis
Praha - Vodičkova 18